

Érdeklí? Bemutatjuk!

Tóth Gáborné, Bogár Éva tanárnő azt kérte, hogy a mindenre nyitott Rühl Gizellát, a TolnaArt szerkesztőjét szertheágazó tevékenységéről fag-gassam. Úgy fogalmazott, nem tudja, csak sejti, hogy

Gizella íróasztal melletti munkája is sok időt vesz igénybe, úgyhogy elképzelése sincs időbeosztásáról, hiszen a város, sőt a megye legtöbb rendezvényének is résztvevője.

Megszállott művészetszervező

A nyíltság és a bizalom meghozza a gyümölcsét

– Főállásban a férjem cégében, az internet-szolgáltatással foglalkozó Terra Kft.-ben dolgozom. Van egy másik tulajdonossal közös cégem, a Folio Kft. Csomagküldéssel foglalkozunk: katalógusunk alapján cd-ket, dvd-ket küldünk, s néhány könyvet árusítunk.

nagyobb telefonos céget – elkezdünk internetet szolgáltatni.

– Ezek biztosítják a jövedelmét. Következzenek a szerelemből, a megszállottságból végzett munkák.

– Hollendus Jánossal állítjuk össze a TolnaArt internetes www.tolnaart.hu oldalt,

ami megpróbálja bemutatni a Tolna megyében élt, élő, vagy innen elszármazott képző-, nép- és iparművészeket. Sajnos, mivel egyre kevesebb idő jut rá, férjem készített hozzá egy generáló-programot, ami megkönnyíti a munkánkat.

– Rendszeresen igen sokaknak megküldi e-mail-ben a várható kulturális eseményeket is.

– A megye művelődési intézményeivel szinte állandó kapcsolatban vagyunk, s a tőlük megkapott programok alapján állítjuk össze az eseménynaptárt.

– Ezeket miért vállalták fel?

– Mert szeretjük. Ráadásul – ha belefér az időmbe – a kiállítások megnyitóra is elmegyek, s felvételeket készítek. Ezután a fotókat szintén fölteszem az oldalra. De most elmaradásban vagyok, mert annyi minden összejött.

– A Garay 8. Kapualj Galéria, a most megjelent könyv...

– Pontosan. A kapulj galériát tavaly szeptemberben indítottuk, a mostani Szily Géza kiállítás már a tizegyedik a sorban. Ez a népszerű, s mindenki számára hozzáférhető kiállítás-sorozat a Magyar Külkereskedelmi Bank szekszárdi igazgatójának, Heimann Zoltánnak az ötlete volt, amin én kapva kaptam együtt a Jantner házaspárral, sőt csatlakozott hozzánk, rendszeres segítők, a Papa borozója is.

– Egy nap hány órát dolgozik?

– Általában reggel fél nyolckor kezdek és este fél tizenegy körül megyek haza.

– A művészetek iránti vonzódása miből ered és honnan datálódik?

– Molnár M. György volt az általános iskolai rajztanárom, már a hetvenes években találkoztam Mözsi Szabó Istvánnal, s ugyanebben az időben csöppenhettem bele az azóta is emlegetett Baranyai László „vezényelte” kölesdi művészeti életbe. Ezek mind hatással voltak rám, s valószínű ilyen beállítottságú vagyok... Rákérdezett a most – 2500 pél-

dányszámban – megjelent „Szekszárd minden időben” című könyvre: az esszét Nagy Janka Teodóra írta, a 34 kép és a borítón lévő panorámafotó az én munkám.

– Az interjú megjelenésének a napján tartották tolnai házukban, kertjükben az V. Tolna Art Művészetalálkozót.

– Az összejövetel elsődlegesen kapcsolatok szövődésének, illetve építésének biztosít lehetőséget. A találkozóra meghívok profi és amatőr alkotókat: zenészeket, irodalmárokat, képzőművészeket, valamint galériásokat, művelődési házak, kiállító helyek üzemeltetőit és természetesen újságírókat.

– Óriási rendezvény, különösen azért, mert férjével együtt magánemberként szervezik, gondoskodnak a programokról, és vendégül látják a háromszáz meghívottat. Erre egyszerűen nincs szó.

– Ez számunkra természetes és öröm. Az év egy napján megnyitjuk a házukat, a vendégek megnézhetik a gyűjteményünket. Ezen a napon kiállítások nyílnak: idén Keresztes Zsuzsa rongyképeiből, Török Levente üvegalkotásából, kerámiáiból és grafikáiból és Bence Kornél öskerámiáiból. Az udvaron került felállításra Szatmári Juhos László Ölelkezők szobra, amit most avatunk föl.

– Mi a célja a találkozóknak?

– Ugyanaz, mint a Kapualj Galériának, a TolnaArt-nak. Minden arról szól, hogy minél többen ismerjék meg a munkáikkal örömet okozó alkotókat.

– Miért vált ennyire komorrá?

– A művészek életvitelén tűnődtem. Közülük sokan valósággal nyomorognak, mégis hajtja őket az alkotás vágya. Tapasztalatom szerint most sincs másképpen, mint évszázadokkal ezelőtt. Ezért próbálok tenni értük. Ma már a lobbyzás sem zavar, hiszen általa szent ügyet szolgállok.

– Tavasszal régi-régi alma vált valóra: ejtőernyős ugrására gondolok. Micsoda bizalom egy idegennel tandemben ugrani!

– Fantasztikus volt Mérhettelenül bízom az emberekben. Azt gondolom, a többség jó és megbízható. Számomra kizárt, hogy néhány zsvány miatt büntessem azokat, akik nem szolgáltak rá. Am tapasztalom, ha nyíltsággal, bizalommal fordulok bárki felé, annak megjön a gyümölcse. Viszont kölcsön adni nem szoktam, mert az megrontja a barátságot.

– Kivel beszéljessünk legközelebb?

– Lovas Csilla muzeológussal, akit munkáiról ismerhetnek sokan.

V. Horváth Mária
Fotó: Hollendus János

– A Terra megalakulásakor egészen újszerű tevékenységet folytatott.

– Igen, a kezdetekben szoftverfejlesztéssel foglalkoztunk. Akkoriban ritkaságszámba ment, hogy egy vidéki csapat bankos számlavezető rendszereket alkosson. Férjem, Földi István nevéhez fűződik az ország első home bank rendszere, ami lehetőséget biztosított az ügyfeleknek, hogy otthonról, számítógépen keresztül utalhassanak.

– Mi a munkaköre Gizellának ebben a cégben?

– Szervező vagyok, hiszen szakmám szerint is számítógépes folyamatszervező vagyok, férjem pedig programozó.

– Miért változott meg a Terra profilja?

– Mert jöttek a külföldi tulajdonosok, s úgy vitték ki az országból legegyszerűbben a rengeteg pénzt, hogy igen borsos áron behozták saját szoftvereiket. Kiscékgként mi kiszorultunk erről a piacról, majd – megelőzve a leg-